

Programació 2021

**Centre de Cultura
Contemporània
de Barcelona**

Programació 2021

Montalegre 5
08001 Barcelona
T. 933 064 100

www.cccb.org

 @cececebe

 CCCB.Barcelona

 @cccb_barcelona

Un consorci de

CCCB Centre de Cultura
Contemporània
de Barcelona

**Diputació
Barcelona**

**Ajuntament de
Barcelona**

Viure junts

Ara fa gairebé un any, un virus d'origen zoonòtic va començar a recórrer el món, va sacsejar els pilars que havien articulat la vida col·lectiva de les darreres dècades i va provocar una crisi sanitària, econòmica i psicològica sense precedents. Encara en plena pandèmia, es fa difícil imaginar el futur des d'un present que ha difuminat les fronteres entre la realitat i la ficció i ha atacat de ple el cor de la vida humana: el vincle amb els altres.

Donar sentit al fet de viure junts és la funció última de la cultura. Entre el món que tenim i el que encara no existeix s'obre una escletxa on la cultura té un camp fèrtil per elaborar el sentit de l'experiència humana i imaginar nous futurs possibles. S'ha posat de manifest un canvi d'època que ja s'estava gstant i que exigeix nous mapes per il·luminar el món que ve. La cultura, a través dels seus múltiples llenguatges, vincula persones, temps i geografies diverses, i d'aquesta manera fomenta la consciència del món que inevitablement compartim. Avui més que mai, crear sentit passa per reconèixer el nostre lligam amb els altres i per barrejar veus, experiències i llenguatges culturals que permetin fer front a la magnitud dels reptes que aquesta crisi ha posat al descobert.

Enmig del desconcert, emergeixen algunes certes. La pandèmia és un assaig general de futures crisis vinculades a l'emergència climàtica, que confirma aquesta interdependència dels humans però també dels humans i les altres espècies que habiten el nostre planeta ferit. I és precisament la idea de simbiosi, que etimològicament significa *convivre*, l'eix del programa del CCCB per al 2021, que arrencarà amb l'exposició sobre Mart, que avui pren un sentit renovat i serà també el centre del festival literari Kosmopolis. La següent exposició de l'any, «Ciència fricció», aprofundirà en el diàleg entre espècies a partir del treball de Donna Haraway i Lynn Margulis, dues autores de referència que permeten intensificar l'exploració de la cruïlla entre les ciències i les humanitats. En aquesta línia, el CCCB inaugura ALIA, una aliança permanent amb institucions científiques i tecnològiques catalanes, que comença amb l'Institut d'Estudis Espacials de Catalunya i l'Institut de Salut Global, i que inclourà residències artístiques, projeccions, cicles de conferències i programes educatius i de ciència ciutadana.

Per celebrar el fet de viure junts, el CCCB es convertirà durant el 2021 en un espai presencial, virtual i a l'aire lliure. Un viure junts, una *simbiosi*, que s'ha vist

truncada per una crisi que ha atacat l'essència de la ciutat: la densitat, el contacte i la interacció social. La ciutat serà el nucli de «Urban Nature», un projecte experimental a cavall entre les arts escèniques i el llenguatge expositiu que convida a posar-se a la pell del altres i reivindica la corporeïtat del teatre i de la vida urbana en temps d'aïllament i bombolles digitals. La mostra anirà acompanyada d'una reflexió sobre la ciutat com a ecosistema i de dos nous projectes de creació: Simfonies de ciutat, una proposta audiovisual, i La companyia, un nou programa per a joves d'entre 18 i 35 anys provinents de disciplines diferents.

L'última gran exposició de l'any és un recorregut per la història cultural de la màscara, un objecte ritual que s'ha convertit en un instrument polític de primer ordre, i que ara adquireix un nou significat. Amb aquest recorregut, el CCCB torna a reivindicar el pensament crític i l'ús de diversos llenguatges artístics per abordar els grans debats de la cultura contemporània, ara que la pandèmia ha fet créixer els interrogants.

«Pensar és inventar», deia Michel Serres, i és amb aquesta confiança en el pensament creatiu que el programa del 2021 busca eixamplar les esquerdes que s'obren en aquest present incert. Cicles de conferències, converses i trobades literàries tornaran a donar centralitat a la paraula. També la ciència-ficció, que té el poder implícit d'harmonitzar la força racional del pensament científic i polític amb l'alliberadora energia irracional de l'especulació i la imaginació, tindrà un programa que convida a crear, assajar i especular amb altres mons possibles. L'audiovisual, un ecosistema en mutació i un dels pilars del CCCB, recorrerà, com és tradició, el conjunt de l'any.

Enmig d'un nou cop a la fragilitat estructural de la cultura, el CCCB expressa el seu compromís amb l'ecosistema del qual forma part i reforça els seus programes de mediació per construir noves aliances i afegir veus a aquesta necessària conversa col·lectiva. Escola en residència, un programa amb 50 adolescents de l'Institut del Raval Miquel Tarradell, es converteix en emblema de l'obertura dels espais culturals a noves mirades i noves comunitats que cristal·litza la vocació d'arrelament, porositat i experimentació del CCCB.

Judit Carrera
Directora del CCCB

Mart. El mirall vermell

No tinguis por de l'univers.
Ken Wilber, *Després de l'Edèn*, 1981

Aquest projecte concep Mart des de diferents enfocaments i disciplines. El relat que s'intenta desplegar és polisèmic i obert, igual com ho és el nostre coneixement actual sobre la naturalesa última de l'univers que habitem. La intensa desmitificació provocada pels extraordinaris avenços científics en el coneixement del Planeta Vermell no impedeix contraposar l'existència d'una mitologia experimental que alimenta i renova l'enigma i la meravella, com a fonts permanents en la recerca d'un sentit més complex i profund.

El viatge, la guerra, la tornada a casa, la por ancestral a l'Altre i als Altres, les pulsions prometeiques, els desafiaments titanistes, la por i el terror com a instruments de poder, les ficcions que anticipen la realitat, les realitats impregnades de ficció, l'existència de vida alienígena, la supervivència extrema, la gestió dels recursos ambientals, la possibilitat o impossibilitat d'un planeta B, el futur de la humanitat en l'era de l'emergència climàtica, el nostre lloc veritable en un univers infinit en totes les direccions.

Amb aquesta perspectiva, Mart es converteix en un mirall per continuar indagant la nostra condició i el nostre futur com a espècie al segle XXI.

El projecte expositiu funciona com a nucli inspirador de totes les temàtiques esmentades per potenciar un relat en el qual ciència, art i literatura interactuen i es contaminen en un futur que ens enfronta a cruïlles decisives per a la supervivència de la humanitat a la Terra.

ÀMBITS DE L'EXPOSICIÓ

Mart en el cosmos antic

Ares, en la mitologia grega (Mart en la romana), és una de les potències divines que tenen el monopoli dels afers relacionats amb la guerra. Es tracta d'una constant present en les diferents tradicions i cosmogonies antigues, i un primer factor arquetípic associat a la potència masculina, les virtuts guerrerres, el furor dels combats. Encarna una força necessària per sobreviure i vèncer, però també la desmesura d'una energia letal, si no és sotmesa a un ordre superior dotat de mesura i raó. És significatiu que les potències del seu seguici siguin, entre d'altres, els seus fills Fobos (Por) i Deimos (Terror), sense oblidar el seu enfrontament amb Atena (deessa de la guerra), i la seva aventura amb Afrodita (o Venus), deessa de l'amor. Així doncs, Mart, com a símbol d'una masculinitat violenta que recorre la història de la humanitat fins als nostres dies. I també Mart interpretat d'acord amb el lloc que ocupa en els sistemes mentals que configuren l'ordre vigent fins al Renaixement.

Ciència i ficció del Planeta Vermell

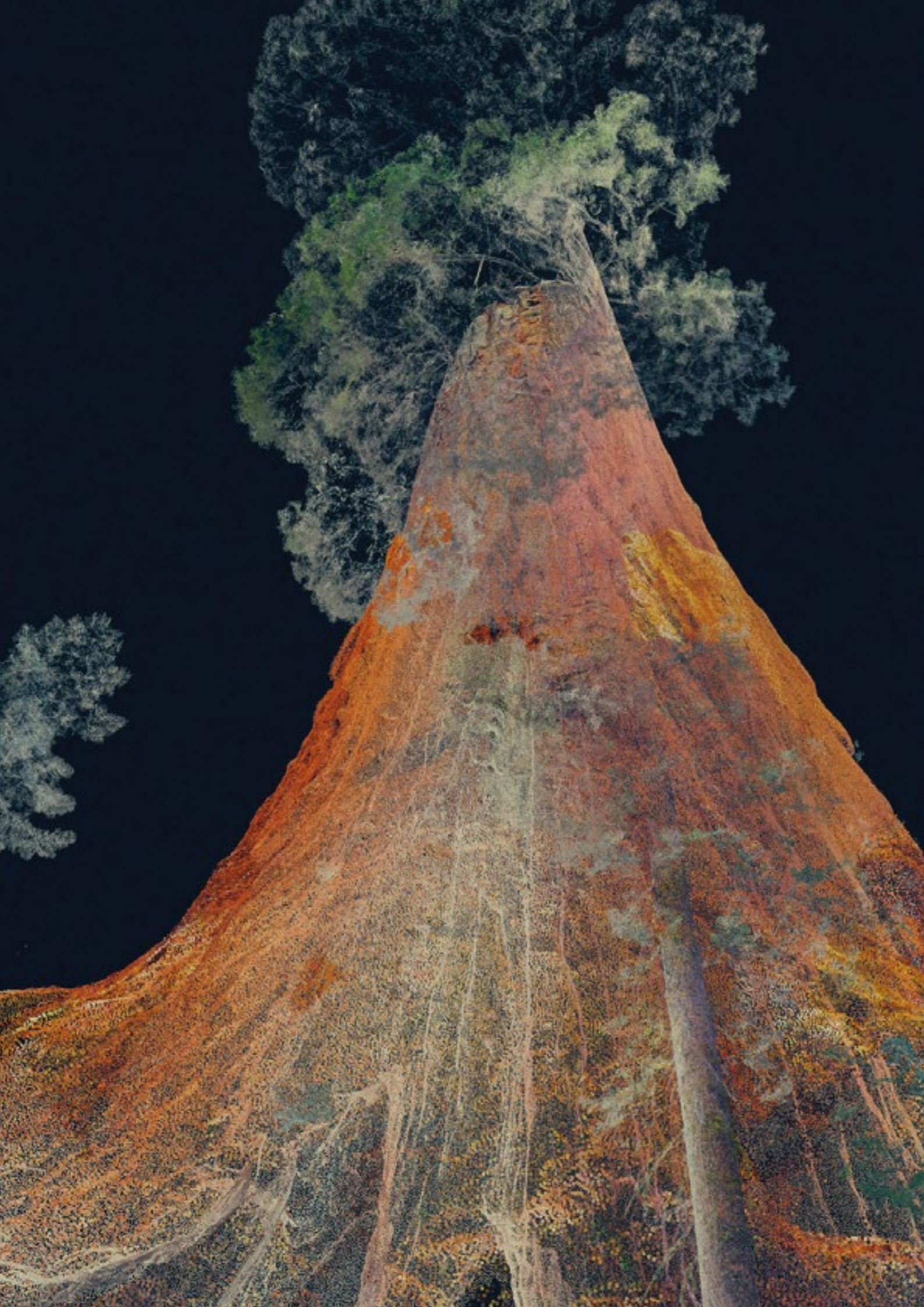
La secularització de la consciència que ha tingut lloc des de la revolució copernicana, impulsada pel desenvolupament científic-tecnològic dels últims segles, ha permès el coneixement progressiu de Mart com a quart planeta del sistema solar i, alhora, ha generat una literatura heterodoxa que es correspon, en bona mesura, amb les diferents etapes de la ciència –ficció, des de Jules Verne i H. G. Wells fins a les obres de Ray Bradbury i Kim Stanley Robinson, per esmentar els exemples més coneguts. La paradoxa és suggerent: l'avenç científic extraordinari en el coneixement del Planeta Vermell s'entrellaça amb una àmplia producció cultural en què Mart ocupa un lloc destacat i es converteix en una de les icones privilegiades de l'imaginari pop. Aquest projecte posa l'accent en els vasos comunicants entre ciència i ficció, ciència i literatura, ciència i cultura popular, i explora les influències i les contaminacions entre científics, enginyers, escriptors i artistes obsessionats i inspirats per Mart des de la darrereria del segle XIX, cosa que suggereix una mitologia experimental que cohesiona el discurs expositiu.

Mart en l'Antropocè

La catàstrofe ecològica a què assistim a causa de l'escalfament global és una evidència consensuada per la comunitat científica, més enllà dels esforços que duen a terme els climatoescèptics. Vivim un moment d'emergència climàtica que afecta totes les espècies

vivents i compromet el futur de les noves generacions. El diagnòstic és evident, però les solucions encara són incertes. Davant la complexitat de la situació, hi ha veus que proposen la colonització espacial com a sortida inevitable, i veus que reclamen solucions urgents per salvar la nostra única llar possible durant molts anys: el planeta Terra. I aquí és on Mart, com a probable (o impossible) planeta B, reflecteix la transcendència de la nostra crisi ecològica global. Mart com a mirall per revisar els estadis (i els estrats) de la nostra consciència, i la profunda bretxa existent entre el saber i el fer. Mart com a metàfora de les nostres tendències patriarcales ancestrals, titanistes i prometeiques, Mart per seguir buscant respostes sobre l'origen de la vida (terrestre i extraterrestre), però també per prendre consciència d'un món sense nosaltres.

Ciència fricció

Viure entre espècies companyes

Una exposició a partir del *work in progress* iniciat a l'Espace Virtuel Jeu de Paume de París, i que posteriorment va mutar en llibre a *Especies del Chthuluceno. Panorama de prácticas para un planeta herido* (Gabinete Sycorax, 2019).

L'argument central d'aquesta exposició es basa en la constatació que l'espècie humana està canviant. No pas l'espècie en si mateixa, sinó la idea dels humans com a espècie superior. Es tracta de mostrar que tota la vida sobre la terra és interdependent, implicada en entrecreuaments biològics complexos. L'evolució no és un arbre amb els humans a dalt de tot, sinó més aviat una xarxa. Una xarxa amb trobades interespecíes. Una xarxa feta de col·laboracions, mutacions, intercanvis, coevolució i simbiosi, que etimològicament significa «viure junts».

Aquesta mostra és una invitació a explorar les friccions que es creen amb aquest canvi. Friccions expressades en el regne de les ciències naturals o en el regne de la filosofia, les humanitats i la cultura. Friccions que impliquen al mateix temps contacte i frec, resistència i possibilitat d'imaginar altres històries sobre la vida a la terra, altres maneres d'estar junts en la comunitat de la vida.

El punt de partida inspirador de tot el projecte és el llibre de Donna Haraway *Staying with the Trouble: Making Kin in the Chthulucene*, i una de les incorporacions més rellevants de la presentació en el CCCB és l'obra de Lynn Margulis. Margulis va ser una gran influència per a Haraway i una de les biòlogues més destacades del segle XX per les seves aportacions en la idea d'endosimbiosi i el paper dels bacteris en l'evolució.

A l'exposició també es donarà molta importància als fongs, aquesta enorme xarxa subterrània bioquímica que està connectada de manera simbiòtica amb totes les formes de vida, com també al món extraordinari de les plantes que són responsables de l'aire que respirem i de la regeneració permanent del sòl i que constitueix la base de la cadena tròfica. Les cultures indígenes sempre n'han estat conscients. Com en el cas de l'obra de Dimas Paredes, de l'escola Usko Ayar de pintura en l'Amazònia peruana.

Amb un llenguatge completament diferent, però amb una sensibilitat molt propera, *Treehugger* de Marshmallow és un instrument de realitat virtual a través del qual el visitant és transportat a l'interior d'una sequoia gegant com si fos una gota d'aigua viatjant a través d'aquesta enorme estructura viva.

Des del punt de vista de la *ciència fricció*, els animals són contemplats com a espècies companyes —seguint l'expressió de Haraway— per qüestionar-nos com nosaltres, els humans, hem coevolucionat estretament entrellaçats amb ells: amb vaques, bous, gallines, cavalls, animals domèstics o insectes com les abelles (elles mateixes implicades en una forta intimitat amb les flors).

Atès que l'evolució s'ha d'entendre més aviat com a coevolució, una qüestió crucial és la de «temps, orígens, avantpassats». Quina serà la coevolució de les formes futures? *Ecosystem of Excess* és un exercici d'anticipació inspirat en els microplàstics que es troben en els oceans, i que són una amenaça per a la biodiversitat, però també un nou hàbitat per als microorganismes. El projecte es pregunta: què passaria si una vida futura emergís d'aquesta sopa primordial de plàstic? Seran aquests microorganismes que mengen plàstic els ancestres del futur?

Finalment l'exposició posa l'accent en els drets de la natura i el biocentrisme, després del seu reconeixement oficial en la constitució de l'Equador. Una fita avantguardista en la subjectivitat política que vol anar més enllà de l'humà i de les cosmologies occidentals per alinear-se amb les visions del món indígena.

L'exposició presenta obres en diferents suports i gèneres. Pintura, dibuix, instal·lacions de vídeo i realitat

virtual, així com art tèxtil, literatura o cinema d'avantguarda dels orígens. Les obres d'art també són diverses en els seus orígens geogràfics i històrics, i assenyalen que, més enllà del «gir ambiental» actual, els creadors sempre han explorat amb passió les possibilitats creatives de les trobades entre espècies.

El recorregut està estructurat en cinc àmbits: Simbiogènesi, Espècies companyes, Xarxes de consciència bioquímica, Històries dels orígens i, com a epíleg, Contracte natural.

1 de juliol — 19 de setembre

Concepte/Texte/Direcció Rimini Protokoll - Escenografia Dominic Huber

Rimini Protokoll (Haug/Huber/Kaegi/Wetzel). Una producció del CCCB i Rimini Apparat amb la participació del Festival Grec de Barcelona, la German Federal Cultural Foundation, i el Senate Department for Culture and Europe.

Urban Nature

Una ciutat és un lloc on es generen valors no només relacionats amb el consum de valors.

Prof. Hubert Klumpner Urban-Think Tank (U-TT) – ETH Zürich

«Urban Nature» és un espai narratiu tridimensional, una mena de pel·lícula transitable en la qual els visitants esdevenen participants. En aquesta instal·lació performativa, ideada pel col·lectiu d'autors-directors de teatre Rimini Protokoll, es juxtaposen set models de vida, de treball, d'ús i de protesta que conviuen a les ciutats. Tots ells es mostren posant-ne en relleu la coexistència o interrelació.

L'any 2008, per primera vegada en la història de la humanitat, a escala mundial hi havia més persones que vivien a les ciutats que al camp, i l'any 2050 arribaran al 68 %. Al llarg del segle XX, la industrialització ha anat concentrant la població al voltant de les fàbriques en assentaments estructurats cada vegada més densos i, en aquest procés, la indústria en gran part ha desaparegut de les ciutats. L'era de la globalització postfordista ha allunyat cada vegada més la indústria del seu context social. Ara el treball que es desenvolupa a les ciutats és principalment de caràcter digital i crea valor, també en un mercat immobiliari en creixement constant. Un pis a Berlín, a Barcelona o a Brisbane ha deixat de ser només un lloc on viure. Ara és sobretot una inversió.

Però amb la COVID-19 aquest valor està canviant. Els habitatges s'han revalorat i els despatxos han perdut valor. Una part del domicili particular s'ha convertit en despatx. Tot i que l'opció de viure al camp amb una bona connexió a internet sembla cada vegada més atractiva, des d'un punt de vista ecològic la concentració de la població en grans urbs adquireix tot el sentit del món. Però, amb quina densitat de població podem viure? On esdevé perillosa la proximitat? I fins a quin punt percebem les altres formes culturals com un enriquiment del nostre propi món? Com s'interrelacionen els diversos models econòmics? Quanta desigualtat estem disposats a tolerar a prop nostre? Les ciutats són lopes que ens permeten veure els extrems de la societat.

Durant la visita, el públic adopta diversos rols, com ara el d'una assessora financera que treballa per a un banc privat invertint patrimonis diversificats de dos milions d'euros en amunt, o el d'un funcionari de presó que, dins de l'espai expositiu, en una reconstrucció d'una cel·la per a visitants, explica quants dels reclusos guanyen més a la presó que en llibertat.

A «Urban Nature», Rimini Protokoll reelabora la tècnica de la *performance* simultània, ideada per ells mateixos: una arquitectura temporal, encaixada amb precisió, en què cada visitant, gairebé de passada, esdevé un actor per als altres individus presents a l'espai. A diferència dels formats teatrals tradicionals, aquesta forma d'art és summament immersiva: convida el públic a ficar-se en la pell d'altres persones, a intercanviar-se'n els llocs, a adquirir experiències d'una manera nova a partir de punts de vista i biografies diversos.

Helgard Haug, Stefan Kaegi i Daniel Wetzlar van fundar el segell de teatre Rimini Protokoll l'any 2000. Des d'aleshores, projecte a projecte han expandit els mitjans teatrals per crear noves perspectives sobre la realitat, aprofundint en les possibilitats de l'espai postdramàtic. L'any 2017, en el marc de l'exposició «Després de la fi del món», el CCCB va produir amb Rimini Protokoll la instal·lació interactiva *win > < win*, que analitzava la capacitat de supervivència de les meduses en circumstàncies naturals cada vegada més desafiants. Amb «Urban Nature» el CCCB encarrega a Rimini Protokoll i a l'escenògraf Dominic Huber un nou projecte que repensi la interacció amb els públics, la utilització del

digital a les sales d'exposició i que reforci el vector més performatiu de les exposicions.

El teatre i el museu acostumen a utilitzar-se de manera oposada. Mentre que el públic de teatre normalment s'està immòbil entre una i dues hores i la representació té lloc damunt de l'escenari davant seu, en el museu el públic es desplaça per l'exposició. «Urban Nature» entrecreu totes dues modalitats de recepció: mentre que uns visitants segueixen biografies individualment com a espectadors actius amb una tauleta tàctil, d'altres experimenten l'exposició com a grup. Tots ells observen com altres persones encarnen diferents perspectives, però també s'arrisquen a mirar-se al mirall i experimenten la dependència entre les diverses posicions i la seva llibertat d'acció personal.

FANTÔMAS

La màscara mai menteix

Es pot explicar la història del nostre temps a partir d'un símbol tan important com la màscara? A partir de l'assaig *Algunas cosas oscuras y peligrosas. El libro de la máscara y los enmascarados* de Servando Rocha, aquesta exposició proposa una història subterrània del darrer segle i mig sota el signe d'una màscara dessacralitzada, que s'infiltra dins del paisatge polític com a instrument al servei de perversos exercicis de poder o com a eina per a la construcció identitària en l'activisme polític i les lluites socials. Entre el Ku Klux Klan i Pussy Riot s'estén, així, un repertori heterogeni de rostres emmascarats rere els quals s'amaga no només una identitat, sinó també l'origen d'alguns fenòmens que defineixen el nostre present, com les *fake news*, la conspiranoia o els mecanismes de control biopolític.

Introducció — Les edats de la màscara

En el seu origen, la màscara és un objecte màgic que ens connecta amb la part més pulsional de la nostra identitat: la màscara activa l'altre que s'oculta dins de nosaltres mateixos. «La màscara mai menteix» s'obre representant el pas de la màscara d'objecte ritual a objecte dessacralitzat i apropiat per un univers en què conviuen grups supremacistes, bandes criminals, neo-activistes, moviments socials, delinqüents i icones de la cultura popular. Això no obstant, en el pas de l'àmbit del sagrat al profà, alguna cosa del poder màgic i transformador de les velles màscares perviu.

Carnaval salvatge

L'aparició espectacular de la violència com a «equilibrador social»: des dels orígens poc coneguts del Ku Klux Klan, la seva evolució i els seus mitjans propagandístics, el moviment antirenda i els Bald Knobbers, fins al còmic de *Watchmen* i les seves adaptacions posteriors. La història del Ku Klux Klan és, també, en un cert sentit, una història d'evolució i refinament d'un disseny indumentari que va néixer de manera maldestra, artesanal i domèstica per establir una doctrina de la por, però que no es va consolidar fins que es va uniformitzar com a icona. Aquesta secció també rastreja els orígens del moviment en les tradicions nòrdiques dels anomenats exèrcits furiosos.

El rei dels fantasmes

Fantomas va ser el malvat i adorat personatge de ficció que va inspirar, entre molts d'altres, pintors i poetes surrealistes. Com a contrapunt, s'explica l'inici de la criminologia científica amb el mètode Bertillon, el pànic que van provocar les bandes d'apatxes en la societat francesa, la banda Bonnot i els atemptats anarquistes i els espectaculars atracaments de Durruti.

El gran frau

L'escriptor Leo Taxil va publicar una quantitat impressionant de llibres en els quals va falsificar documents i testimonis per construir una història secreta de la maçoneria associada a cultes foscos i diabòlics. Més tard va admetre que tot havia estat una gran mentida. Aquest gran *fake* va sacsejar tant societats secretes com l'Església i el papat, en una controvèrsia de finals del segle XIX. Arran de la mentida de Taxil, la cultura popular, però també la premsa de l'època, van representar els maçons com a figures emmascarades, així amb la qual cosa perpetua una falsa pista que es va superposar a la realitat, anul·lant-la.

Xamans moderns

La fascinació de les avantguardes del segle XX pel primitivisme com a alliberament, oposició i transformació en el context d'entreguerres va atorgar un paper destacat a la màscara. El Cabaret Voltaire, alguns experiments teatrals de la Bauhaus, la dansa performativa,

l'atracció per la cultura africana, la teoria de la màscara desenvolupada pel poeta W.B. Yeats sota l'influx del teatre *noh* japonès, i la fascinació d'alguns surrealistes per les tribus del nord d'Alaska, són exemples d'aquesta mirada cap a altres cultures, a la recerca d'un nou llenguatge vital i artístic. Aquest apartat posa el focus en l'important protagonisme femení dins d'aquesta apel·lació a la màgia (negra): Mary Wigman, Emmy Hennings, Kati Horna...

La lluita

La relació de la cultura mexicana amb la màscara és ancestral, arrelada en les pràctiques xamàniques de la civilització asteca. La lluita lliure és un esport teatralitzat, però també la inspiració d'un subgènere particular de revistes, i, fins i tot, una forma de vida que condemna les seves figures més cèlebres a viure permanentment rere la màscara. Amb el pas del temps, algunes lluites socials i polítiques han adoptat la figura del lluitador emmascarat per desenvolupar una forma de populisme polític: Super Barrio, Super Gay, Super Disidencias, Fray Tormenta, Super Ecologista. Com encaixa el passamentanyes del zapatista Subcomandante Marcos dins d'aquesta tradició?

Guy Fawkes saluda Malèvitx

L'esquiú moviment Anonymous i el cas Pussy Riot encarnen dos exemples recents de l'ús de la màscara en el context de l'activisme polític radical. Això no obstant, en ambdós casos es donen curiosos desplaçaments de significat tant pel que fa a l'origen de les seves iconografies com a l'evolució ideològica de les seves respectives icones un cop passen a formar part de l'imaginari de la cultura popular. El revolucionari Guy Fawkes, l'obra de Malèvitx, la historieta *V de Vendetta* de Dave Lloyd i Alan Moore, el marxandatge d'una *major* cinematogràfica, grups d'extrema dreta i l'apropiació de l'estètica Pussy Riot per un cineasta com Harmony Korine són només alguns dels punts de referència en aquesta història d'apropriacions i expropiacions.

Apocalipsi

La màscara com a element protector de la malaltia i de la mort. Les grans pandèmies de la història, com la pesta, el còlera, la grip espanyola o ara el coronavirus, ens han obligat a utilitzar sistemes de protecció que oculten part del rostre i ens homogeneïtzen. Ningú podia preveure que, al llarg del 2020, tots ens emmascaràrem per protegir-nos d'un enemic invisible. Tots? Realment, no. Portar mascareta o no portar-ne és el factor que diferencia el ciutadà comú, que es reconeix en la vulnerabilitat general, del negacionista, abonat a teories conspiratives sobre el control biopolític. És un context que ens apropa a les claus de la distòpia, però que ha tingut diversos precedents tant en la història col·lectiva com en el ric repertori imaginatiu de la cultura popular.

CCCB Centre de Cultura
Contemporània de Barcelona

Prendre la paraula

En un moment de profundes incerteses polítiques i socials, el CCCB vol construir un espai de reflexió des d'on abordar de manera pausada la complexitat d'aquest moment i contribuir a generar nous imaginaris de futur. L'objectiu d'aquest programa és posar la paraula al centre, perquè és amb paraules que es construeix l'esfera pública, que podem crear vincles i apropar-nos a l'altre, i és també a través de la paraula que podem empatitzar amb aquelles realitats que ens són alienes. És per això que no es tracta només de crear un espai per a les idees, sinó també un espai de retrobada amb l'altre, un espai per a l'intercanvi i el diàleg. Finalment, la paraula és font d'emoció i d'experiència estètica i, avui, ens cal urgentment reencantar-nos amb el món, poder reimaginar-lo, trobar espais de poesia i bellesa que ens permetin reconciliar-nos amb la vida més enllà de les condicions del present. Proposem un espai on el pensament pugui ser complex, on el diàleg entre els diferents pugui tenir lloc i on, finalment, el valor de la paraula pugui ser recuperat, gaudit i compartit en tota la seva plenitud poètica.

ENCARA HI HA ALGÚ AL BOSC

Debat i projecció

11 de gener

La guerra a Bòsnia i Hercegovina va acabar oficialment amb la firma dels acords de pau de Dayton al novembre del 1995, ara fa just 25 anys. Es calcula que, durant aquest conflicte, entre 25.000 i 50.000 dones van ser víctimes de violació com a arma de guerra, un fet que per primera vegada va ser considerat crim de guerra i crim contra la humanitat pel Tribunal Penal Internacional per a l'ex-Iugoslàvia. En aquesta sessió es proposa una reflexió sobre aquest conflicte a partir dels testimonis de les dones que van sobreviure a aquestes violacions i dels fills i filles nascuts d'aquestes relacions forçades. L'acte està organitzat amb la col·laboració de Cultura i Conflicte, que ha portat a terme un minuciós treball de recerca periodística i de creació escènica que ha donat lloc, entre altres projectes, al documental *Encara hi ha algú al bosc*, que es projectarà per primera vegada al públic en aquesta sessió.

Organitza CCCB i Cultura i Conflicte

COS I PANDÈMIA

Celebració de La Nit de les Idees

28 de gener

La pandèmia ens ha obligat a reduir al màxim el contacte físic amb els altres, i per tant a crear una distància social a la qual no estàvem acostumats. El cos ha deixat de ser un espai de relació i intimitat per convertir-se en una superfície que hem de protegir de qualsevol contacte. El desig, la joia del moviment espontani o la calidesa del tacte humà s'han vist supeditats a la necessitat de garantir la salut i la seguretat col·lectiva. En aquesta sessió ens preguntarem, gairebé un any després de l'arribada del virus, per les conseqüències que això ha tingut en la manera de relacionar-nos. Com reprendrem el contacte amb els altres? Quina memòria guardaran els nostres cossos d'aquests mesos d'aïllament i distància?

L'acte s'emmarca dins la celebració de La Nit de les Idees, una proposta de la xarxa cultural francesa que promou la lliure circulació d'idees i sabers per mitjà de la celebració simultània d'actes culturals arreu del món.

Organitza CCCB, Institut Français i École de l'Anthropocène de Lyon

LA CICATRIU COLONIAL

18 de gener i 8 de febrer

En paral·lel a l'exposició «William Kentridge. El que no està dibuixat», aquest programa convida pensadors, escriptors i activistes de diferents geografies a analitzar les cicatrius colonials que marquen la societat contemporània i pensar els reptes per al futur que aquest llegat ens imposa.

La història dels darrers segles està profundament marcada pel colonialisme europeu i el seu impacte a la resta del món. Sense el projecte colonial no es poden entendre gran part dels sistemes polítics, econòmics i culturals d'avui, i tampoc moltes de les injustícies que segueixen afectant una gran part de la població mundial. La descolonització va començar ja fa temps, però avui encara no ha acabat. Queden moltes preguntes per respondre, molts silencis per trencar, una memòria per recuperar i un dolor antic que no desapareix. Ens queda, també, escoltar les veus que avui ens poden donar els relats imprescindibles per construir un futur veritablement descolonitzat. Com assumim críticament l'herència del colonialisme? Quins són els reptes més importants per descolonitzar la imaginació política?

El programa inclou, el 2021, una conversa amb Kopano Matlwa, escriptora i metgessa sud-africana, i un debat sobre el llegat del colonialisme espanyol.

Col·labora Alpha Decay i Sembra Llibres

JORNADES DE PROMOCIÓ DE LA NO-FICCIO EN CATALÀ

Febrer

En col·laboració amb l'Institut Ramon Llull, aquestes trobades tenen per objectiu impulsar internacionalment les obres de no-ficció en català i donar a conèixer la riquesa i el dinamisme d'aquest sector. La trobada reunirà editors i autors locals i internacionals de diferents disciplines que van des de la reflexió filosòfica fins a l'assaig humanístic, el periodisme narratiu o l'assaig científic, entre d'altres.

Col·labora CCCB i Institut Ramon Llull

MART: L'ÚLTIMA FRONTERA?

27 de febrer i 6 de març

En un moment en què el planeta Terra ha de fer front al col·lapse provocat per l'expansió humana, la possibilitat d'enviar missions tripulades a Mart i establir colònies al planeta vermell ha agafat un gran impuls i ressò mediàtic. Tant el sector privat com governs i diferents institucions públiques miren l'espai com un terreny fèrtil on assajar els límits de la nostra capacitat científica i posar a prova tecnologies punta. El somni d'habitar altres planetes es pot veure, així, com una de les darreres fronteres per al coneixement científic. Però aquesta tasca ingent és també, segons els seus protagonistes, una manera de posar en pràctica coneixements que es podrien aplicar per fer front als reptes actuals del nostre planeta. La colonització de l'espai és una oportunitat per posar remei a la crisi ecològica a la Terra o serà, en canvi, un altre episodi en la història de desequilibris generats per l'ésser humà en els ecosistemes que habita? Què ens diu aquest desig sobre la condició humana i el futur de la nostra espècie?

En el marc de l'exposició «Mart. El mirall vermell», aquest cicle de conferències comptarà amb científics i pensadors de diferents disciplines per analitzar les contradiccions que planteja el projecte d'enviar missions tripulades a Mart i crear colònies humanes fora de la Terra.

PRIMERA PERSONA

Març

El festival celebra la seva desena edició amb el jo com a protagonista subratllant les tres línies que el caracteritzen: propostes úniques i poc habituals d'autors i creadors reconeguts, noves veus amb molt a dir i càpsules en les quals és més important el relat apassionant que el nom dels seus protagonistes. Literatura i música pop, però també arts dramàtiques, cinema o monòlegs *stand-up*, a més de les clàssiques càpsules temàtiques del festival. Primera Persona és un festival ideat pels periodistes, escriptors i agitadors culturals Kiko Amat i Miqui Otero.

CONFERÈNCIA DE MARKUS GABRIEL

12 d'abril

Considerat l'escriptor més brillant d'una nova generació de filòsofs, Markus Gabriel ocupa la càtedra d'Epistemologia, Filosofia moderna i contemporània de la Universitat de Bonn i és director del Centre Internacional de Filosofia d'Alemanya. Gabriel és el creador del Nou realisme, un corrent filosòfic que els darrers anys ha tingut un impacte important en el pensament continental, especialment en les generacions més joves. Ha escrit nombrosos llibres, com l'internacionalment reconegut *Por qué el mundo no existe* (Pasado y Presente, 2015) o *El sentido del pensamiento* (Pasado y Presente, 2019), on alerta de la necessitat d'una nova reflexió filosòfica davant la crisi global en què estem immersos.

Col·labora VilaPensa, Festival de Pensament del Penedès

DIA ORWELL 2021

26 d'abril

Des del 2013, el CCCB celebra el Dia Orwell amb l'objectiu de retornar l'homenatge que aquest escriptor va retre a Catalunya. Aquesta iniciativa, impulsada per estudiosos locals de l'obra de l'escriptor britànic en col·laboració amb el CCCB, pretén reivindicar la vigència del llegat d'Orwell com a periodista i, sobretot, com a pensador crític, i actualitzar-ne el missatge a través de veus contemporànies que també lluiten contra els dogmatismes, els autoritarismes i a favor de la llibertat d'expressió.

Col·labora Col·lectiu Dia Orwell, Pen Català i The Orwell Foundation

KOSMOPOLIS 2021

Juny

La gran festa de la literatura arriba en una nova edició el 2021, que, una vegada més, reunirà escriptors, poetes, traductors, filòsofs, científics, músics, cineastes, dramaturgs, contacontes, dibuixants de còmic, guionistes, periodistes, actors, bibliotecaris i editors disposats a debatre sobre temes clau de la nostra actualitat i a celebrar un discurs universalista, una festa per emancipar lectors, estimular la mutació del cànon, agitar els gèneres, interactuar amb les ciències, navegar en llengües i revisar mites, tradicions i identitats.

En aquesta edició Kosmopolis farà èmfasi en la ciència-ficció, com a gran gènere literari que travessa fronteres i tradicions. Acompanyant les exposicions «Mart. El mirall vermell» i «Ciència ficció», es parlarà de viatges a l'espai, de planetes en col·lapse i nous planetes habitables, de futur, d'utopies i distopies i de grans relats que expliquen el nostre lloc al cosmos. Durant el festival es posarà en relleu la força de la ciència-ficció avui com a gènere que permet especular sobre els grans reptes del present i reflexionar sobre les qüestions que sempre han acompanyat la condició humana.

A més, després d'un any de pandèmia, aquesta festa de la paraula convocarà escriptors i creadors en diferents projectes de nova creació que es presentaran durant el festival, fet que farà evidents la força i la creativitat locals. Kosmopolis 2021 serà un moment de retrobada per celebrar la paraula i reflexionar col·lectivament sobre el nostre futur.

CONSTRUIR LA CIUTAT DEL FUTUR

Congrés internacional

Juliol

En el context d'un món cada dia més urbanitzat, debatre com s'han de construir i governar les ciutats és una qüestió clau. El fenomen urbà és una realitat global que avui ja afecta més del 50 % de la població mundial i que, tot i les diferències específiques, ha de fer front a reptes que són comuns: des del desafiament que planteja l'emergència climàtica fins als problemes de la desigualtat creixent, l'accés a la salut o el vincle amb el territori. Perquè aquestes qüestions puguin ser abordades, cal promoure espais on compartir experiències i posar en comú el coneixement acumulat amb el govern d'aquestes noves realitats urbanes.

Aquest congrés, de caràcter internacional, comptarà amb la participació d'arquitectes, urbanistes, sociòlegs, antropòlegs, científics i responsables polítics locals, amb l'objectiu d'establir una nova agenda urbana a la llum dels reptes que la crisi de la COVID-19 ha plantejat al futur de les ciutats i amb la voluntat de fer de Barcelona un espai de referència del pensament urbà a escala global.

PENSAR LES NOVES MASCULINITATS

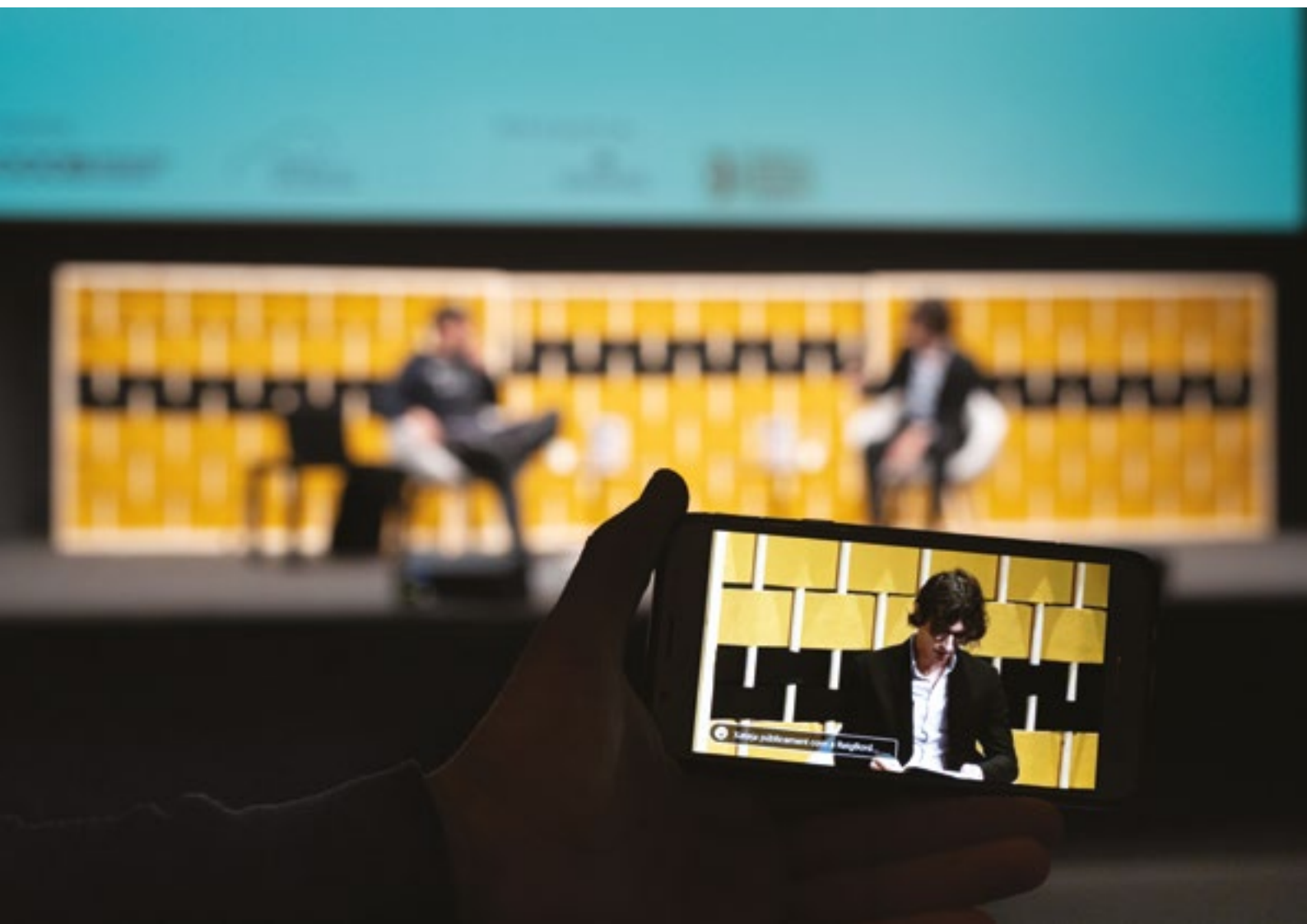
28 de setembre

L'enfortiment els darrers anys dels discursos de gènere que han posat en qüestió el model heteropatriarcal ha fet també aparèixer una mirada crítica sobre la idea de masculinitat que busca trencar amb els significats tradicionalment atribuïts a aquest gènere i obrir el debat sobre què implica avui el que és masculí. En aquesta sessió el sociòleg Jeff Hearn i l'antropòleg Matthew Gutmann, dues veus de referència en els estudis de gènere i les noves masculinitats, debatran aquestes qüestions i plantejaran els desafiaments d'aquesta nova mirada en àmbits clau del nostre present.

Aquesta sessió formarà part de la jornada inaugural de la cinquena edició de la conferència internacional Men in Movement, una trobada que vol obrir un espai de diàleg entre acadèmics i activistes.

Organitza CCCB i conferència internacional Men in Movement

Participants confirmats Matthew Gutmann, Jeff Hearn

DETERMINISME I LLIURE ALBIR

En el marc del Congrés Internacional d'Ontologia
4 d'octubre

El CCCB acollirà la conferència de clausura de la XIV^a edició del Congrés Internacional d'Ontologia, que abordarà la polaritat entre el determinisme natural i el lliure albir. Tradicionalment, la ciència sempre ha buscat desxifrar les normes que regeixen la natura, amb el pressupòsit que la realitat s'emmarca dins d'unes normes que podem comprendre i predir. Tanmateix, si tot està determinat i no hi ha lloc per a la lliure elecció, on queda la responsabilitat de les persones sobre els seus actes? La física quàntica ja va esquarterar el sistema científic en incorporar l'atzar dins del seu funcionament, però també hi tenen molt a dir les mirades en la intersecció de la paleontologia, la genètica i la lingüística.

Organitza CCCB i Congrés Internacional d'Ontologia

LA CIUTAT COM A ECOSISTEMA

Octubre

La pandèmia de la COVID-19 ha posat en evidència les vulnerabilitats de les ciutats, com a centres neuràlgics de la vida contemporània, i ha plantejat nous reptes al model de convivència actual i al futur urbà del planeta. Aquesta crisi ha mostrat que les ciutats són ecosistemes construïts amb equilibris molt fràgils i amb múltiples dependències que, si fallen, ens afecten a tots. A les grans qüestions de la sostenibilitat i del desenvolupament tecnològic, avui s'hi afegeixen la necessitat de reformular el model econòmic, la urgència d'atendre la qualitat de vida i de la salut, així com la necessitat de prioritzar la connexió amb el territori, com a elements essencials de futur. Lluny de la imatge de la ciutat com a organisme autosuficient, aquesta crisi ens ha permès veure que és la interconnexió d'elements i de dependències mútues el que segurament definirà la ciutat de les properes dècades. Com ha canviat la nostra noció de resiliència després d'aquesta crisi? Sabrem construir ciutats més cohesionades i fortes?

En aquest cicle de conferències es comptarà amb les veus de científics, filòsofs, antropòlegs, arquitectes, urbanistes i responsables polítics locals per tal de debatre com han de ser les ciutats del futur en un planeta cada dia més urbanitzat.

EN SIMBIOSI

Una nova revolució del pensament científic
Octubre — novembre

La recerca sobre els mecanismes que expliquen l'origen de la vida i l'evolució de les espècies ha estat central en el pensament científic modern, tot i que sovint els seus descobriments s'han interpretat en funció de teories polítiques i socials del moment. Avui, davant d'un planeta en crisi i malalt per l'efecte de l'explotació humana, estem començant a entendre que som part d'un ecosistema on tots els elements, des dels bacteris i els virus aparentment més insignificants, són imprescindibles per al manteniment de la vida. La recerca de les darreres dècades, encapçalada per les teories de la científica Lynn Margulis, ha començat a posar el focus en la simbiosi com a element fonamental de l'evolució. Potser, es pregunten els científics, és la col·laboració i no la competència el que sosté la vida? Estem davant d'una nova revolució del pensament científic? Aquesta nova mirada ens permetrà fer front als reptes d'una crisi ecològica a gran escala?

En paral·lel a l'exposició «Ciència fricció», aquest cicle de conferències proposa una reflexió sobre el llegat de Lynn Margulis i el gir que està fent el pensament científic a l'hora d'explicar els mecanismes de la vida en el nostre planeta.

CELEBRACIÓ DEL DIA DARWIN

EvoKE BCN Evolution Day
24 de novembre

El 24 de novembre se celebra l'aniversari de *L'origen de les espècies*, una obra clau del pensament científic que ha revolucionat la nostra mirada sobre el món i sobre la nostra pròpia espècie. Avui, més de 150 anys després de la seva publicació, i en un moment en què el pensament científic es veu sovint qüestionat per interessos polítics, la teoria de l'evolució segueix sent fortament desconeguda pel públic general i a vegades se l'equipara a una creença opinable. Conèixer bé el que planteja la ciència sobre l'evolució és fonamental per poder fer front a alguns dels reptes de la nostra societat, des del canvi climàtic i el nostre impacte sobre la resta d'espècies fins a pandèmies com la que estem vivint o problemes socials com el racisme.

La celebració del Dia Darwin té per objectiu donar a conèixer aquesta gran obra del pensament científic, com també els darrers descobriments de la biologia evolutiva per tal de fer valdre la cultura científica com a eina imprescindible per resoldre col·lectivament els reptes del present.

Organitza CCCB i EvoKE BCN Evolution Day

REFERENTS. NOVES VEUS DEL PENSAMENT I LA FILOSOFIA

En el marc d'aquest nou programa, al llarg de l'any es proposarà a una desena de joves filòsofs i pensadors que dialoguin amb les persones que identifiquen com els seus referents intel·lectuals, de manera que el conjunt d'aquests debats ens permeti traçar una cartografia de quines són les veus i les temàtiques que marquen les inquietuds de les noves generacions. El projecte inclourà veus locals i internacionals, amb la voluntat de fer visibles la transversalitat i el dinamisme del diàleg filosòfic avui.

Aquest programa, comissariat per Joan Burdeus, té per objectiu seguir fent del CCCB un espai de referència del pensament contemporani, on convergeixin les veus més consolidades i a la vegada on s'hi puguin descobrir les noves veus emergents.

CAFÈ LITERARI LAIE

L'any 2021 el CCCB inaugura una col·laboració amb la llibreria Laie per crear un programa permanent de debat literari que convoqui els autors i creadors locals. Barcelona ha estat històricament un centre neuràlgic del món de l'edició i de la literatura i aquest programa vol ser reflex de la força i del dinamisme d'aquest sector a la nostra ciutat, en tots els seus gèneres i formats.

Aprofitant el nou espai inaugurat al Pati de les Dones, aquest projecte organitzarà, de manera regular, diàlegs oberts entorn a les qüestions més recents del panorama de la creació literària. Aquest cafè reivindica el poder dels petits formats per articular complicitats, teixir noves aliances i generar diàleg a la nostra ciutat.

Organitza CCCB i Llibreria Laie

POETRY SLAM

Poetry Slam Barcelona és una plataforma de creació artística contemporània que té en la paraula l'element essencial. Un projecte formatiu que utilitza l'Slam i l'Spoken Word com a recurs per treballar i fomentar les habilitats expressives i de comunicació. Un espai performatiu i per a l'oci que pivota al voltant de la paraula. Una xarxa social d'artistes que troben en l'ús de la llengua un recurs per al desenvolupament de la seva creativitat i l'eix que articula un espai de relació social i intercanvi.

Organitza Hipnotik Factory, Red927 i CCCB

EUROPA CIUTAT

El projecte Europa ciutat aglutina des de fa anys tot el treball que el CCCB ha dut a terme a l'entorn de la reflexió sobre l'espai públic i la ciutat contemporània. Aquest projecte s'articula al voltant del Premi Europeu de l'Espai Públic Urbà, que té la finalitat de reconèixer i promoure les millors obres de transformació dels espais públics a Europa i que és l'únic d'aquestes característiques en el conjunt del continent. El projecte, però, va més enllà, perquè, a partir del coneixement exhaustiu de l'evolució de l'espai públic a les ciutats europees, la web associada, Public Space (www.publicspace.org), es converteix en un espai de reflexió i debat sobre el futur de la ciutat i la seva qualitat democràtica.

En un moment en què les ciutats han de fer front a nous reptes de caire global, que han adquirit una nova dimensió amb l'experiència de la pandèmia, des del CCCB es vol seguir impulsant el pensament urbà i fer-ne un eix central de la seva activitat. Per aquest motiu, al llarg de l'any 2021 Public Space creixerà amb la publicació regular d'articles, entrevistes i materials amb les veus més destacades del pensament urbà a escala local i internacional, amb l'objectiu de contribuir al debat del futur urbà del planeta.

CURSOS DE L'INSTITUT D'HUMANITATS DE BARCELONA

L'Institut d'Humanitats de Barcelona funciona a la manera d'una universitat oberta i cada any ofereix una trentena de cursos i seminaris de qualitat a un públic general al qual no es demana cap requisit previ, a part de la curiositat i la motivació per aprendre. Els cursos, els cicles de conferències i els seminaris especialitzats aborden tant les temàtiques tradicionals de les humanitats com altres de més innovadores, intentant sempre bastir ponts entre disciplines. El programa incorpora investigadors i creadors consolidats i joves en el procés de donar a conèixer les seves recerques. Aquest caràcter intersticial de l'Institut, a cavall entre la universitat i altres llocs informals de producció del coneixement, proporciona un espai de llibertat que promou la barreja de públics i professors i resulta especialment enriquidor.

Organitza Institut d'Humanitats de Barcelona

Experimentar amb la imatge

L'audiovisual és una via d'expressió per a la reflexió i un canal de comunicació excepcional. Les formes van evolucionant i renovant-se. Aquesta transformació s'ha accelerat els darrers mesos, en un procés de transició cap a una hibridació de formats i donant lloc a noves maneres de crear, produir, exhibir i mirar, amb múltiples incògnites encara i aspectes per descobrir sobre la seva futura evolució.

És justament en moments de grans canvis quan els creadors generen corrents revolucionaris i innovadors, fruit de l'experimentació. És per aquest motiu que un dels objectius principals de la programació del 2021 serà assistir i donar impuls als col·lectius de creadors audiovisuals més propers, a través de projectes ja iniciats el 2020, com el Vocabulari per al futur, organitzat amb motiu de la Biennial de pensament, o de noves propostes com Simfonies de ciutat, que s'inspira en les *City Symphonies* del cinema de principis del segle XX.

També serà un any de transformació per als festivals que es programen al CCCB, colpejats pels efectes imprevistos de la pandèmia. Mostren el divers i ric panorama de la producció internacional i nacional més recent en el terreny del documental, el fotoperiodisme, les ficcions d'autor, la creació d'animació, les sèries, el cinema activista de gènere o els projectes més innovadors de les televisions públiques. Recuperar els espais compartits, transformant-los o creant-ne de nous, serà la prioritat durant tot l'any.

El 2021 Xcèntric compleix vint anys projectant a Barcelona, en pantalla gran, pel·lícules clau del cinema d'avantguarda i experimental, còpies inèdites i úniques en molts casos, o de difícil accés, en col·laboració amb els artistes, els arxius i els museus més importants del món.

La sessió inaugural d'aquesta temporada retrà homenatge al cineasta i músic experimental Carles Santos, mort fa tres anys. A més d'incloure algunes de les seves peces més representatives i altres de poc conegudes, realitzades en la dècada dels setanta, la sessió comptarà amb un concert de la pianista Clara Peya (Premi Nacional de Cultura 2019).

La programació d'enguany és fruit de les reflexions desenvolupades a l'Aula Xcèntric sobre la necessitat de qüestionar i obrir el cànon del cinema experimental i incloure-hi veus històricament marginades del discurs hegemònic sobre el mitjà. En aquesta línia, es mostraran obres d'autors de països allunyats del radi habitual, com l'Índia (Mani Kaul), l'Argentina (Narcisa Hirsch, Jorge Honik) o Austràlia (Arthur i Corinne Cantrill), i pel·lícules de dones cineastes injustament desconegudes, com Babette Mangolte, directora de fotografia habitual de Chantal Akerman, o la poeta escocesa Margaret Tait, a qui se li dedicaran dues sessions monogràfiques i una xerrada a càrrec de la documentalista Diana Toucedo, en col·laboració amb la Mostra Internacional de Films de Dones.

Així mateix, el programa inclourà projeccions de llargmetratges dels cineastes afroamericans Herbert Danska i Larry Clark, que posen de manifest la importància de la contribució dels afroamericans a la cultura occidental, particularment a la música (hip-hop i jazz, respectivament), i a la lluita pels drets civils. Altres projeccions mostraran els experiments cromàtics de principis de segle passat de la mà del pioner francès Alfred Machin, el passat colonial europeu a través de filmacions antropològiques (Ruy Guerra i Margot Dias) o les possibilitats del cinema com a instrument pedagògic (Vittorio de Seta, Val del Omar, Harun Farocki o Alexander Kluge).

Aquestes i moltes altres propostes es contextualitzaran amb textos i presentacions d'alguns dels cineastes presents a les retrospectives (com Jean-Claude Rousseau o Hito Steyerl), dels programadors (Gonzalo de Lucas, Celeste Araújo, Oriol Sánchez, Francisco Algarín, Ona Balló) i d'altres convidats com Pablo Marín, un dels majors especialistes en cinema experimental argentí, la galerista francesa Sandra Álvarez de Toledo, especialista en l'educador Fernand Deligny, o Federico Rossin, responsable de la restauració del film *Diario di un maestro* (Vittorio de Seta, 1973).

El projecte de difusió en línia Focus Xcèntric, en col·laboració amb l'Associació Catalana de la Crítica i l'Escriptura Cinematogràfica (ACCEC), destacarà cada mes una peça diferent del catàleg de l'Arxiu Xcèntric, seleccionada i presentada per un crític de cinema.

L'objectiu d'aquest projecte és crear una col·lecció de peces audiovisuals que formin una sèrie de visions urbanes a través de diferents cineastes. Veure i analitzar l'espai urbà a través d'un recorregut d'itineraris personals, cadascun dels quals generarà una visió diferent de la ciutat, un mosaic de peces format per diferents reflexions: l'ús de l'espai urbà, la convivència social, els espais íntims (privats) que es donen a les ciutats, etc.

La sèrie està inspirada en les *City Symphonies*, de principis del segle XX, on el cinema aborda la ciutat amb una mirada que escruta i projecta idearis. Ja no es tracta de reflectir el guió d'un escriptor, sinó d'observar i registrar la vida tal com és, i només posteriorment deduir les conclusions de les observacions. Obres com *Manhattan* (1921) de Charles Sheeler i Paul Strand, *Sólo las horas* (1926) d'Alberto Cavalcanti, *Rain* (1929) de Joris Ivens, Berlín, *Simfonia d'una gran ciutat* (1927) de Walter Ruttmann o *L'home de la càmera* (1929) de Dziga Vertov, en són una bona representació.

Més que no pas descriure la ciutat, amb les Simfonies de ciutat es vol capturar la teatralitat espontània de la vida quotidiana i les contradiccions de l'espai urbà i el seu ús. Una mirada observacional a la ciutat a través del tractament estètic lliure i personal de cada autor/a. Cada peça tindrà una mirada diferent, voyeurística, poètica, irònica... i ens donarà peu a reflexionar sobre temes universals com el temps, la quotidianitat, la destrucció o construcció dels espais, els no-llocs, les architectures urbanes o els espais públics.

CINEMES DE LA DIÀSPORA NEGRA

27 de gener — 24 de febrer

Durant dècades, dones i homes negres a la diàspora han creat una constel·lació d'obres amb connexions afectives i històriques que travessen espais, temps i subjectivitats. Aquest cicle de cinema, comissariat per Beatriz Leal i organitzat en col·laboració amb la Filmoteca de Catalunya, proposa un recorregut cronològic per algunes de les pel·lícules clau d'aquesta constel·lació. Des del cinema mut fins al cinema-assaig contemporani, nou pel·lícules desenterren fantasmes d'històries viscudes, reprimides o oblidades. S'hi projectaran obres de Kenneth Macpherson, Safi Faye, Isaac Julien, Jean Marie Teno, Haile Gerima, Charles Burnett, John Akomfrah, Lionel Rogosin, Euzhan Palcy, Raoul Peck i Abderahmane Sissako.

Organitza CCCB i Filmoteca de Catalunya

AMORS ON FIRE!!

12 — 14 de febrer

Mai no havíem parlat tant de les diferents formes de l'amor, la sexualitat i, sobretot, les múltiples identitats de gènere. Homosexualitat, transsexualitat o intersexualitat, poliamor o relacions monògames, identitat cisgènere, transgènere, agènere, disfòria o fluïdesa de gènere, gènere no binari... Un programa de pel·lícules guardonades a festivals que mostren des d'una perspectiva propera, desimbolta i sincera, els nous lligams amorosos i les vivències de la comunitat LGBTQIA.

Organitza Mostra Internacional de Cinema Gai i Lesbià

BRAIN FILM FEST

Març

El Brain Film Fest 2021 obre la mirada per explicar la ment des d'òptiques diverses. Tot està al nostre cervell. Sabem que la nostra visió no és altra cosa que una interpretació de la realitat. Des de la identitat personal fins a la col·lectiva. Des de la imatge del propi cos fins a la memòria històrica. Amb el cinema com a protagonista, ens endinsem en el coneixement del cervell, amb la mirada i escolta obertes i des de diverses disciplines: la realitat virtual, la fotografia, la música, la dansa, el teatre i, per descomptat, la ciència. Hi estem tots convocats. El final encara és obert.

Organitza Fundació Pasqual Maragall, Fundació Uszheimer i Minimal films

D'A

Festival Internacional de Cinema d'Autor de Barcelona
30 d'abril — 10 de maig

Cada primavera, el D'A Film Festival de Barcelona ofereix un repàs exhaustiu de l'actualitat cinematogràfica mundial. El festival és una cita cultural plenament arrelada a la ciutat de Barcelona, una experiència única que combina les projeccions amb la presència de directors i el diàleg amb el públic a través de xerrades i tallers oberts a tothom.

El D'A s'ha posicionat com un esdeveniment imprescindible per gaudir del millor cinema independent i d'autor que es fa actualment al món.

Organitza Noucinemart

DOCSBARCELONA

Festival Internacional de Documental de Barcelona
19 — 29 de maig

Cita indispensable per conèixer el millor de la producció mundial de documentals, que presenta una completa programació en la qual destaquen, d'una banda, llargmetratges dirigits o codirigits per dones i, de l'altra, òperes primes, aspecte que demostra una renovació constant del panorama del documental, a la qual DocsBarcelona ha estat sempre sensible.

El CCCB acollirà les activitats per a professionals i projeccions que organitza el Festival Internacional de Documental de Barcelona, DocsBarcelona. L'espai idoni per donar a conèixer els projectes a potencials finançadors i distribuïdors, amb una participació de professionals de 36 països.

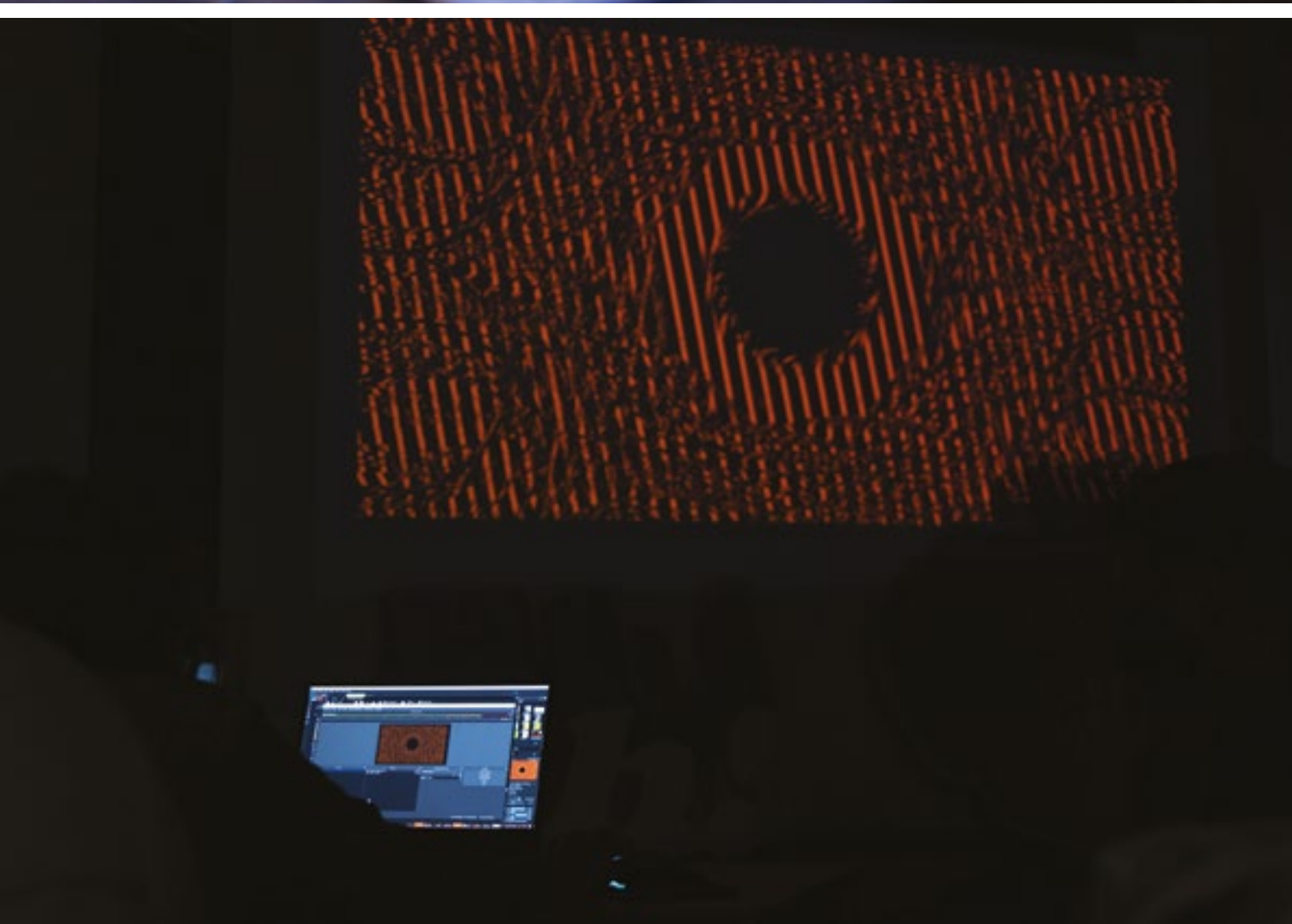
Organitza Paral·lel 40

PANTALLA INTERIOR

Stacey Steers
Agost

Programa dedicat a cineastes que fan servir el cinema com un instrument per expressar el món dels pensaments, els somnis o la imaginació.

Aquest any presentem l'original obra de Stacey Steers, coneguda per les seves pel·lícules elaborades artesanalment a partir de milers de collages i dibuixos en paper, en els quals s'apropia d'imatgeria cinematogràfica dels primers temps per elaborar narratives oníriques hereves de l'estètica surrealista de Max Ernst.

SERIELIZADOS FEST

Festival Internacional de Sèries de Barcelona
20 — 24 d'octubre

Un festival sobre el fenomen cultural i social que representen les sèries de televisió. Documentals inèdits, estrenes nacionals de sèries, projeccions de capítols, conferències de professionals del sector audiovisual i espectacles d'humor i música. Tot plegat amb les sèries de televisió com a referent indiscutible de la cultura pop. El parc d'atraccions per a tots els amants de la ficció televisiva. El festival, a més, ha posat sempre una mirada en la ficció local i nacional.

Per sobre de tot, l'objectiu és donar el micròfon als *showrunners*: convidar els creadors de les històries de les sèries més valorades perquè vinguin i expliquin la seva visió del món.

Organitza Revista Serielizados

MANIFESTOS FÍLMICS FEMINISTES

11 — 13 de novembre

Recorregut fílmic per les pel·lícules que, des d'òptiques diverses, han donat forma cinematogràfica als debats protagonitzats pels feminismes durant la segona meitat del segle XX i el present segle. El concepte de manifest en el seu vessant declaratiu estarà també en el focus del debat inclòs en aquest programa de dones cineastes.

Organitza Mostra Internacional de Films de Dones, amb la col·laboració del CCCB

L'ALTERNATIVA

Festival de Cinema Independent de Barcelona
Novembre

L'Alternativa renova un any més el seu compromís amb el cinema més original i compromès. Degà dels festivals de cinema a Barcelona, L'Alternativa segueix apostant per obrir les pantalles a altres mirades i altres veus, donant suport a joves creadors emergents i homenatjant els que han impulsat l'evolució del cinema. Durant la tardor, el festival L'Alternativa és una cita ineludible per descobrir el millor cinema independent d'arreu del món.

Més enllà de les sessions competitives de L'Alternativa Oficials, el festival desplega un programa de projeccions paral·leles amb estrenes i sessions retrospectives, i proposa també espais de debat, formació i celebració per a professionals, estudiants, seguidors del cinema independent i públic familiar.

Organitza L'Alternativa

WORLD PRESS PHOTO

Mostra Internacional de Fotoperiodisme
Novembre — desembre

Photographic Social Vision organitza la setzena edició de l'exposició més reconeguda en l'àmbit del fotoperiodisme a escala mundial. La mostra reuneix les fotografies i les produccions multimèdia guanyadores dels concursos de fotografia i de narrativa digital World Press Photo.

L'exposició mostra treballs, majoritàriament inèdits al nostre país, escollits per la seva qualitat visual i que ofereixen diversos punts de vista sobre l'actualitat. Mirades múltiples i panoràmiques que conviden a la reflexió, especialment enriquida a les visites guiades.

Activitats paral·leles

La Fundació Photographic Social Vision millora l'experiència expositiva amb la proposta de visites comentades i altres activitats paral·leles per generar debat sobre el valor i els reptes del fotoperiodisme i aprofundir en les temàtiques dels projectes guanyadors.

Organitza i produeix Photographic Social Vision, amb la col·laboració del CCCB

MINIPUT

Desembre

El MINIPUT és l'única mostra sobre televisió de qualitat de l'Estat espanyol. No és un mercat. No és un festival. Són unes sessions que consten de projeccions i debats amb els responsables dels programes de la televisió més innovadors, provocadors, educatius i amb vocació de servei públic de l'any, i se celebra a Barcelona cada mes de novembre/desembre des del 1994.

El MINIPUT s'organitza seguint el model de l'INPUT (International Public Television); és una conferència internacional sobre televisions públiques que se celebra un cop l'any des del 1978 i que reuneix professionals i estudiosos d'arreu del món vinculats a l'àmbit de la televisió. En cada trobada anual es presenten centenars de programes emesos a la televisió pública dels gairebé 50 països membres d'INPUT, seleccionats pels coordinadors nacionals.

Organitza Miniput

Crear, vincular, aprendre

Més que mai, en aquests temps d'aïllament i desconcert hem après com n'és, d'important, la imaginació, com n'és, de cabdal, remuntar el nostre horitzó més immediat i anar més enllà del que és imperatiu o evident. Sense el diseg, sense el treball creatiu de l'especulació o la fabulació, el futur s'aplanava i es converteix en un present desproveït de finestres i de punts de fuga. Per això, hem volgut que el programa de Mediació sigui, sobretot, un espai per imaginar: per crear, fabular, inventar, assajar junts altres mons possibles, altres cartografies, altres punts de fuga. Entre allò que és i allò que encara no és, hi som nosaltres.

Aquest programa obre espais de contaminació i de barreja, inicia converses i convoca veus noves i altres experiències, canvia les coses de lloc com en els somnis, i ofereix espais per habitar, dibuixar, pensar, experimentar, vincular, jugar.

Científics i artistes, arquitectes, diletants, filòsofs i cineastes, ciutadanes, escriptors, joves cartògrafes, joves perduts i dubitatius, nens i nenes, músics incipients, *slammers*, poetes i dramaturgues, agricultors, dones curioses i valentes, enginyeres, estudiants i aprenents de totes les disciplines, tecnòlegs, ramaders, inexperts, passejants, gent gran, astronautes, exploradors. Tots som necessaris per imaginar altres maneres d'habitar el món.

ALIA

Aliances entre ciència i cultura

El CCCB inaugura aquest programa d'aliances amb institucions científiques i tecnològiques catalanes per contribuir a obrir i disseminar el contingut de la recerca científica, vincular-lo críticament amb els debats més urgents de la societat contemporània, i generar i construir ponts entre investigadors, artistes i productors culturals. El projecte vincularà el CCCB a dues institucions científiques cada any. Junts dissenyaran un programa de creació i transferència de coneixement adreçat a públics diversos. El programa ALIA s'inaugura amb Mart a la Terra, una col·laboració amb l'Institut d'Estudis Espacials de Catalunya (IEEC), i Urbana, amb l'Institut de Salut Global de Barcelona (ISGlobal).

MART A LA TERRA

Programa educatiu i residència artística

Març — juny

Al voltant de l'exposició «Mart. El mirall vermell», i en col·laboració amb l'IEEC, el CCCB desplegarà un projecte educatiu i de divulgació adreçat als instituts d'educació secundària de Barcelona. Científics, enginyers i pensadors de disciplines humanes i socials aproparan als joves la recerca científica i tecnològica més innovadora al voltant de l'exploració de l'espai i les seves implicacions socials, ètiques o econòmiques. Al fil de les descobertes científiques sobre l'univers, el projecte abordarà les contradiccions, les cruïlles i les paradoxes que planteja la nostra manera d'habitar la Terra. Investigadors i experts locals es desplaçaran a les aules i científics o exploradors de l'espai d'altres latituds es connectaran a través de la xarxa.

El programa inclourà una residència artística amb investigadors de l'IEEC en la cruïlla de l'especulació científica i la ciència-ficció. Des d'una estació espacial imaginària al planeta Mart, i amb el rerefons de les *Cròniques marcianes* de Ray Bradbury, un investigador imaginari envia a la Terra relats i resultats de les seves recerques i genera un nou imaginari sobre la nostra relació amb el planeta vermell. I si Mart està a la Terra?

URBANA. CIUTATS EN EMERGÈNCIA

Setembre — desembre

Urbana és un programa conjunt del CCCB i l'Institut de Salut Global de Barcelona (ISGlobal) que explorarà críticament els enormes reptes que plantegen avui la sostenibilitat i la salut a les ciutats. La crisi del coronavirus ha fet més palesos encara els greus desequilibris ambientals i socioeconòmics que afecten les grans ciutats, també Barcelona. Des de l'increment de les desigualtats o la dificultat de satisfer necessitats bàsiques, com ara l'habitatge, fins a la qualitat de l'aigua o la contaminació atmosfèrica, els reptes per construir ciutats més saludables, segures i sostenibles per a tothom són immensos i el temps per fer-hi front, limitat.

El programa inclourà una residència artística, un projecte de ciència ciutadana i una sèrie d'activitats familiars i educatives en col·laboració amb escoles i instituts de l'àrea metropolitana de Barcelona.

TROBADES ENTRE ESPÈCIES

Microorganismes, fongs, aus, humans

Abril — novembre

En connexió amb Urbana i amb l'exposició «Ciència fricció», comissariada per María Ptqk, el CCCB proposa un programa que s'articularà al voltant de situacions d'aprenentatge, conversa i creació que exploraran les relacions d'interdependència de les formes de vida. Microorganismes, vegetals, fongs i animals, humans i no humans, representen diferents estratègies de supervivència, diferents «maneres terrestres d'estar en vida». El programa explorarà aquesta xarxa intricada de relacions al voltant de tres eixos, cadascun dedicat a una forma de vida, des dels microorganismes del sòl fins als fongs i les aus. En cada eix es combinarà el coneixement científic i ecològic amb mirades des de la pràctica cultural i artística, fomentant l'experimentació i l'encreuament de gèneres (educació científica, especulació, ciència-ficció) i l'aprenentatge des de l'intercanvi (ciència ciutadana, pràctiques amateur, DIY-DIWO). El programa traçarà també eixos de relació i d'intercanvi amb el territori.

Crear i assajar

UN VOCABULARI PER AL FUTUR

Assaig col·lectiu

Un vocabulari per al futur és un assaig col·lectiu sobre el món per venir, un projecte de creació, iniciat en el marc de la Biennal de Pensament de Barcelona, que posa en diàleg pensadors, escriptors i creadors visuals locals i internacionals per imaginar junts un futur alternatiu i més hospitalari.

El resultat són peces audiovisuals originals que conformen una mena de cartografia incipient, un mapa per explorar sortides possibles a aquest present malmès. Cada peça, articulada al voltant d'una paraula, és un punt de fuga, una invitació a repensar la manera que habitem el món.

Al llarg de l'any s'aniran incorporant al vocabulari noves veus i noves paraules, les de Mireia Calafell, Alba Sotorra, Judith Butler, Alba Cros, Carolin Emcke, Marina Garcés, Fina Birulés i Lorena Fuster, entre d'altres. El projecte incorporarà també altres veus de la ciutat, veus anònimes o desconegudes que participaran en aquesta conversa fragmentària i coral sobre el món de demà.

BARCELONA: LES CIUTATS INVISIBLES

Itineraris urbans

Comissariat per l'escriptor i periodista Albert Lladó, aquest projecte entén l'acte de caminar com el procés de crear mapes, noves formes de relació i vincles inexplorats amb l'espai i el temps que habitem. Amb la idea d'anar allà on la ciutat desdibuixa la seva centralitat, i acompanyats de la lectura d'autors com Francisco Candel i Javier Pérez Andújar, entre d'altres, ens endinsarem en espais des d'on podem resignificar la memòria, la urbanitat, i la relació directa entre democràcia i paisatge. Des de Ciutat Meridiana fins a Vallbona, el Besòs, Horta o la Marina del Prat Vermell, on comença i acaba la ciutat? Quina relació tenim amb aquells «camins del desig» que no surten al mapa? Com podem llegir el territori, com si fos una novel·la que cal interpretar, a partir de la seva simbologia i les seves cicatrius? Passejarem amb Núria Martínez-Vernis, Pedro Cano i Joan de la Vega, Sitesize, Jordi Corominas i Julián, i Albert Lladó.

LA COMPANYIA

Residència i seminari sobre art i ciutat

És un programa de residències artístiques, reflexió i experimentació adreçat a creadors joves, d'entre 18 i 35 anys. L'objectiu del projecte és fomentar la recerca i la creació al voltant de les principals contradiccions i reptes a què s'enfronta la ciutat contemporània. Els artistes, triats per un consell assessor d'experts en diferents àmbits i llenguatges de la cultura, podran desenvolupar el seu projecte des de qualsevol disciplina artística, de les arts visuals i plàstiques al teatre o la creació literària. La companyia és també un programa de reflexió sobre la ciutat. Al llarg de cinc mesos, i en paral·lel al seu treball artístic, els participants conformaran un espai de discussió i de formació que comptarà amb l'assessorament i l'acompanyament d'experts en l'estudi i la gestió de la ciutat.

LABORATORIS EH!

El CCCB proposa a dos grups de deu joves d'entre 18 i 25 anys formar part de dos projectes de creació de llarga durada, dos laboratoris que són alhora un espai d'experimentació i una xarxa de relació, intimitat i aprenentatge. Per una banda, *Univers Eutòpic* és un projecte dels curadors i artistes Fito Conesa i Nancy Garín. Durant un any, un grup de joves del barri del Raval conceptualitzaran, programaran i construiran un entorn digital que funcionarà com a contenidor i expositor de les seves vivències. Per l'altra, l'artista Mireia Sallarès incorporarà un grup de joves al procés de creació del film *Com una màquina de cosir en un camp de blat*, que girarà al voltant de la figura del psiquiatre català Francesc Tosquelles. El projecte de realització del film ha estat guardonat amb el setè Premi de Videocreació de la Generalitat de Catalunya. Els joves seran participants i col·laboradors en aquesta proposta de rellegir la figura de Tosquelles des del present.

CREATIVITAT AFRO

6 de febrer

El col·lectiu Tinta Negra, en col·laboració amb el CCCB, prepara una jornada oberta a creadors de la diàspora negra de la ciutat que treballen des de diferents disciplines. El programa oferirà una mirada àmplia sobre la creativitat desbordant del col·lectiu i també un espai de reconeixement, trobada i sanació com a comunitat.

MEMEFEST

El Memefest és un homenatge a la cultura digital i a internet, a la creació des de l'anonimat i l'absència d'autoria definida, a la remescla de continguts, a la rapidesa i l'èxit efímer de les idees i de les imatges, a les comunitats d'usuaris amb codis i llenguatges humorístics propis, a la lletjor que ens atreu i als relats populars que s'expandeixen gràcies a la comunicació en xarxa. Dirigit per Filles d'Internet, el Memefest és una activitat per abordar el mem, l'humor i les manifestacions de la cultura popular a internet des del vessant festiu i reivindicatiu.

VIATGE A MART

QUADERNS DE BITÀCOLA

Projecte de creació comunitària

Cinc grups de creadors, artistes, pensadors i joves migrats, tutelats i extutelats, emprendran una missió metafòrica a Mart per reflexionar sobre la pròpia experiència del viatge. Ho faran al voltant de cinc conceptes clau, encara per determinar, com ara «promesa», «benvinguda», «arribada», «distància» o «nau».

El projecte Viatge a Mart permetrà que els joves donin a conèixer la seva experiència del viatge i el desarrelament, que comparteixin críticament les dificultats i les mancances del nostre sistema d'acollida, i que a través de la creació d'una xarxa afectiva i de creació experimentin l'articulació de la seva veu amb un llenguatge artístic múltiple i interdisciplinari. El projecte aspira a fer visibles les condicions de vida del col·lectiu de joves migrats sols. És un projecte en col·laboració amb la productora cultural La Sullivan i Edicions Poncianes.

Experimentar i aprendre

ESCOLA EN RESIDÈNCIA

Educació i cultura al Raval

Arran de la pandèmia i de la necessitat d'ampliar els espais d'escoles i instituts, el CCCB i l'institut d'alta complexitat del barri del Raval Miquel Tarradell treballen junts durant tot el curs escolar per oferir a 50 estudiants de 4t d'ESO un programa multidisciplinari al voltant de tres eixos de contingut: la memòria, el cos i la diferència; la ciutat i el futur del planeta. Els joves es traslladen al CCCB tres dies a la setmana, coneixen la institució per dins i participen en xerrades, tallers, projectes de creació i pensament amb els seus professors, els equips del centre i la xarxa de creadors, investigadors i productors culturals associada al CCCB. El resultat és un espai d'experimentació i aprenentatge constant sobre com trencar les fronteres entre educació i cultura que es converteix ja en un programa permanent del CCCB.

EXPLORACIONS URBANES

Ciutats viscudes i cartografies crítiques

Gener — maig

Cada mapa explica una història. Fins i tot el més convencional és una crida a imaginar, a omplir els buits i les omissions sobre els quals ha construït la seva mirada el cartògraf. També és una invitació a la sospita: què ha quedat fora? Ens representa, el mapa? Quines altres ciutats no hi apareixen? Exploracions urbanes és una proposta educativa adreçada a joves dels barris de Roquetes i el Raval en col·laboració amb l'Institut Escola Antaviana, l'INS Miquel Tarradell i els col·lectius Mixité, A Bao a Qu i Androna Cultura. Al llarg del curs, els joves exploraran el seu barri amb la mirada atenta a allò que ha quedat fora dels mapes, inclosos els seus afectes i els seus imaginaris, per acabar elaborant una cartografia imaginada que els «faci lloc», que reculli i aprofundeixi la seva relació amb l'entorn.

El projecte combina l'experimentació artística al voltant de la cartografia amb les passejades i el treball etnogràfic amb entitats i col·lectius dels barris.

BIOSCOPI

Gener — març

Bioscopi és un projecte en línia i presencial que ofereix una caixa d'eines per experimentar amb l'animació documental, és a dir, per generar imatges en moviment a partir de dibuixos o d'objectes que ens serveixin per parlar del món que ens envolta i de nosaltres mateixos. El projecte, adreçat a persones de totes les edats, neix en paral·lel a l'exposició de William Kentridge per estimular la reflexió sobre com l'animació pot ser una eina adequada per explicar fets reals, com ara l'apartheid, reivindicacions ciutadanes o les nostres pors, somnis i secrets. El Bioscopi proposa tres exercicis d'animació diferents, cadascun en resposta a preguntes sobre la nostra identitat i el nostre entorn. Amb la suma dels curtsmetratges que generi el projecte es conformarà una pel·lícula col·lectiva, un gran mapa d'històries sobre la nostra ciutat o territori.

El projecte, que ha estat dissenyat per Laura Ginés i Pepon Meneses, inclou una pàgina web per crear animacions a distància i tallers presencials per a famílies i escoles.

COLOR CARN

Taller de dibuix sobre la diversitat

Gener — març

Tallers que conviden a reflexionar sobre la diversitat a través del dibuix. L'activitat proposa que pintem un autoretrat parant una atenció especial al color de la nostra pell. De quin color és? Existeix el color carn? L'exercici es revela com una ocasió per desmuntar els imaginaris associats als prejudicis racials i copsar la multiplicitat de colors de la pell humana. Els tallers estan inspirats en el projecte *Humanae*, de la fotògrafa Angélica Dass.

MIRAR, FOTOGRAFIAR, ESCRIURE...

La ciutat! taller de creació fotogràfica

Taller de creació fotogràfica adreçat a públic escolar i famílies amb nens i nenes a partir de 7 anys. Proposa una exploració de la ciutat a partir de la descoberta creativa i reflexiva de la fotografia. Al llarg d'un matí, inspirats pel visionat de fotografies d'autors de referència i per la lectura de textos literaris, els participants creen els seus projectes fotogràfics, combinant paraula i fotografia. Aquest taller és una activitat del CCCB en el marc de Fotografia en curs, un programa d'A Bao A Qu.

MÓN LLIBRE

18 – 19 d'abril

Món Llibre és una festa que apropa els infants i els joves a l'univers creatiu dels llibres i de la lectura. Un cap de setmana que marca l'inici de les celebracions literàries del mes d'abril i es converteix, any rere any, en un aparador de llibres i en un punt de trobada per a joves lectors amb tallers, espectacles, *performances* i jocs. Món Llibre és l'espai idoni per capbussar-se en la lectura, per emocionar-se amb un espectacle o per triar i remenar entre centenars de llibres.

Organitza Institut de Cultura de Barcelona (ICUB)

CULTURNAUTES

EL CASAL D'ESTIU DEL CCCB

Juny – juliol

Adreçat a nens i nenes de 6 a 14 anys, el casal proposa un viatge per la galàxia de la cultura amb tallers i activitats lúdiques a càrrec d'especialistes en la divulgació cultural, artística i científica a partir de les línies de treball del CCCB. Durant cinc setmanes, col·lectius enfocats a l'educació, el lleure i la infància proposen activitats vinculades al programa per crear, gaudir i relacionar-se amb l'entorn a través de diversos llenguatges de la cultura, des de la fotografia fins al circ o la dansa.

EL RAVAL

APADRINA EL TEU EQUIPAMENT

En el marc del programa Apadrina el teu equipament i en col·laboració amb la Fundació Tot Raval, el CCCB treballarà amb dos centres educatius del barri del Raval. Amb ells, desenvoluparà projectes que articularan les línies de reflexió i les eines expressives pròpies del CCCB amb els interessos i les necessitats curriculars de les escoles. Els apadrinaments del curs 2020-2021 són fruit d'un treball conjunt que reverbera en el barri. Connectarem els alumnes de Batxillerat artístic d'arts escèniques de l'Institut Milà i Fontanals amb les exposicions de William Kentridge i «Mart. El mirall vermell» a través de la dansa en col·laboració amb el col·lectiu Big Bouncers. Amb l'Institut Miquel Tarradell desenvoluparem un projecte perquè futurs integradors socials reflexionin sobre la diferència i la mediació intercultural i treballin després a partir dels llenguatges de la cultura amb persones en risc d'exclusió social.

AULA CCCB

Un espai d'aprenentatge i recerca adreçat a formadors, docents i bibliotecaris, a partir de projectes del CCCB i amb la col·laboració de col·lectius de creadors i pensadors associats. L'Aula ofereix oportunitats per reflexionar sobre les pròpies pràctiques i les eines educatives o de mediació, i sobre la possibilitat d'incorporar als centres educatius o les biblioteques nous recursos per a l'aprenentatge o la producció cultural. El CCCB col·labora amb el programa Escoles per la igualtat i la diversitat del Consorci d'Educació de Barcelona.

CCCB per a tothom

Treballem per construir espais veritablement hospitalaris i diversos, i per superar les barreres físiques, sensorials i cognitives que impedeixen o limiten l'accés a la cultura. El CCCB busca establir vincles que activin la participació de les comunitats amb diversitat visual, auditiva o intel·lectual, i amb diversos col·lectius en risc d'exclusió social.

ACCESSIBILITAT

El CCCB ofereix visites comentades amb servei d'interpretació en llengua de signes a les exposicions i crea també visites i continguts adaptats per fer accessibles els continguts exposats a persones amb ceguesa o baixa visió. Ofereix també la documentació dels projectes expositius en Braille, macrocaràcters i/o lectura fàcil.

APROPA CULTURA

El CCCB col·labora activament en aquest programa que uneix teatres, auditoris i museus amb les entitats del sector social per fer cultura. Ofereix visites guiades a les seves exposicions, tallers de creació col·lectiva i un programa de formació per a educadors socials.

PROGRAMA ALZHEIMER

S'adreça a persones afectades per aquesta malaltia, els seus familiars i cuidadors, i els proposa visites comentades a les exposicions i un programa especial de cinema, entre altres activitats. Per contribuir a pal·liar l'aïllament en què es troben molts malalts d'Alzheimer amb la crisi de la COVID-19, el CCCB porta les activitats del programa a quatre residències municipals de gent gran de Barcelona.

BALLAR SENSE VEURE (AMB ELS ULLS)

Amb More Sweetly Play the Dance

La coreògrafa Maria Magdalena Garzón, juntament amb la ballarina invident Natàlia Roig i el músic Jordi Alomar, proposen una activitat de dansa per a persones amb diversitat visual al voltant de l'obra de William Kentridge *More Sweetly Play the Dance*. L'activitat es programarà a la sala de l'exposició, però es podrà fer també fora del CCCB amb l'acompanyament d'un àudio que permetrà ballar de manera autònoma.

CCCB 2021

A Bao A Qu, Abu Ali, Kiko Amat, Guillem Anglada, Mariona Badenes, Neus Ballús, Andreu Belsunces, Big Bouncers, Fina Birulés, Ray Bradbury, Stan Brakhage, Joan Burdeus, Judith Butler, Mireia Calafell, Claudio Caldini, Meritxell Campos, Pedro Cano, Corinne Cantrill, Ignasi Casanova, Ernesto Casero, Center for PostNatural History, Larry Clark, Fito Conesa, Jordi Corominas i Julián, Alba Cros, Fernand Deligny, Vinciane Despret, David Domingo, Carolin Emcke, Harun Farocki, John Feldman, Joan Fontcuberta, Lorena Fuster, Markus Gabriel, Marina Garcés, Nancy Garín, Laura Ginés, Matthew Gutmann, Donna Haraway, Jeff Hearn, Alex Hinojo, Jorge Honik, Juan Insua, Mani Kaul, Alexander Kluge, Dominique Koch, Beatriz Leal, Albert Lladó, Jordi Llorca, Mary Maggic, Petra Maitz, Babette Malgolte, Kopano Maltwa, Lynn Margulis, Marshmallow, Núria Martínez-Vernis, Elisa McCausland, Christopher McKay, Terence McKenna, Pepon Meneses, Mid Studio/Alex Posada, Mixité, Miqui Otero, Dimas Paredes, Clara Peya, Daniele Porretta, María PtqK,

Ignasi Ribas, Quimera Rosa, Rimini Protokoll (Haug/Huber/Kaegi/Wetzel), Kim Stanley Robinson, Servando Rocha, Jean Claude Rousseau, Mireia Sallarès, Carles Santos, Vittorio de Seta, José Antonio Sistiaga, Ricard Solé, Alba Sotorra, Saša Spačal, Stacey Steers, Hito Steyerl, Jean-Marie Straub & Daniele Huillet, Miquel Sureda, Margaret Tait, Susana Talayero, Taller Estampa, Paulo Tavares, Tinta Negra, Cristian Tolsa, José Val del Omar, Joan de la Vega, H. G. Wells, Jean Wyllysi i Pinar Yoldas.

Crèdits fotogràfics p.4 i 5 CCCB, © Adrià Goula, 2011 / p.8 ESA & MPS for OSIRIS Team, CC BY-SA 3.0 IGO / p.11 (dalt) © NASA/JPL-Caltech/ University of Arizona/Cornell/Ohio State University, 2006 / p.11 (baix) © Mariona Badenes Agustí / p.12 *Treehugger: Wawona* © Marshmallow Laser Feast, 2016 / p.15 (dalt) Pacific Balloon Turtle, Ecosystem of Excess © Pinar Yoldas, 2014 / p.15 (baix) *Endosymbiosis. Homage to Lynn Margulis* © Shoshanah Dubiner, 2012 / p. 16 Rimini Protokoll © DominicHuber / p.19 (dalt) Rimini Protokoll, *Situation Rooms* © Jörg Baumann / p. 19 (baix) Rimini Protokoll, *Situation Rooms* © Ruhrtriennale/Jörg Baumann / p.21 *Fantômas, à l'ombre de la guillotine*, M. Villefroy, 1913 / p.23 (dalt) *Une pensée anonyme* by equinoxfr CC BY 2.0 / p.23 (baix) *Pussy Riot* by Igor Mukhin CC BY-SA 3.0 / p.24 CCCB, © Miquel Taverna, 2020 / p.29 (les dues) CCCB, © Miquel Taverna, 2020 / p.32 *Matí Manas* (Mani Kaul, 1985, 35 mm, 92 min) Courtesy: Osianama Research Center and Archives, New Delhi / p. 36 (les dues) CCCB, © Miquel Taverna, 2020 / p.38 CCCB, © Martí E. Berenguer, 2020 / p.39 (les dues) CCCB, © Miquel Taverna, 2020 / p.43 CCCB, © Miquel Taverna, 2020 / p.47 (les dues) CCCB, © Miquel Taverna, 2019.

Edició CCCB Disseny Velkro © Centre de Cultura Contemporània de Barcelona CCCB, 2020.

El CCCB és un consorci de

Amb el suport de

I el patrocini de

Un consorci de